

Пріоритет Проєкту.

Проєкт Міжнародного Хабу є спробою сформувати нову архітектуру глобальної співпраці на основі **поліцентризму цифрового суспільства**, де свобода поєднується з рівністю та справедливістю, а цифрова участь кожного — стає джерелом розвитку.

Це — **амбіційна, об'єднувальна мета**, здатна зблизити навіть ідеологічних суперників. Але її реалізація — вкрай складна, особливо у світі, де:

- домінують **корпоративні платформи**,
- фінансові та цифрові потоки **фрагментовані**,
- держави не мають узгоджених **інституційних стандартів** цифрової ідентичності, власності, безпеки.

Ключові виклики

1. IT-сектор та фінансова розрізненість

Amazon, Alibaba, Meta, Google, платіжні гіганти — всі контролюють критичну інфраструктуру цифрової економіки. Їхня участь у глобальному перерозподілі — або добровільна, або має бути інституційно переосмислена.

Дилема: **інтегрувати** існуючі платформи чи **створити нову надсистему**, яка зможе їх поглинути — через довіру, відкритість і кращі правила гри.

2. Конверсійність інфраструктури

Перехід до цифрового публічного блага вимагає **юридичних змін, податкових стимулів і міжнародних угод** про розподіл доходів. Цього неможливо досягти без синхронізації регуляторних режимів.

3. Геополітичні бар'єри

Україна — ініціатор моделі нової системи безпеки, заснованої на поліцентризмі. Але США та Китай мають свої стратегічні бачення, де:

- США захищають **цифрову приватність і конкуренцію**,
 - Китай підтримує **керовану еволюцію та централізовану гармонію**.
- Ризик:* **символічна підтримка без реального впровадження**, або **двошвидкісний світ**, де Хаб буде лише альтернативною зоною, а не універсальним стандартом.

Цифрові дивіденди — нове джерело глобального зростання

Цифрові дивіденди — це щорічний базовий дохід кожному мешканцю планети, сформований за рахунок прибутків цифрової економіки:

- платежі (\$3,1 трлн),
- реклама (\$1 трлн),

- банківські та інфраструктурні послуги (~\$7 трлн).
 Потенціал: \$1 375/рік на особу = **\$11 трлн**, які сьогодні не розподіляються справедливо.

Реалізація через ЦПП — Цифрову інституційну платформу

ЦПП забезпечує:

- цифрову ідентичність,
- прозорий розподіл дивідендів,
- управління ЦПП (Цифровими поліцентричними інститутами),
- безпеку (KYC/AML, AI-моніторинг),
- імунітети для проектів сталого розвитку.

Ризики та компенсатори

Ризик	Пояснення	Рішення/Компенсатор
Інфляційний тиск	Надмірний попит у закритих економіках	Фазовий запуск, таргетинг по секторах
Тіньові гаманці	Шахрайство, обхід системи	KYC/AML, AI моніторинг, цифрова ідентичність
Доступ до інтернету	2,9 млрд людей поза цифровою мережею	DPI-проекти, супутниковий інтернет
Поляризація моделей	Відмова частини держав через геополітику	Пілоты, асоційоване членство, стандартизація

Стратегічне питання

Чи підпишуть Китай, США та Україна Декларацію та Угоду?

Чи можливо включити Amazon, Alibaba, Meta — або варто побудувати **нову нейроплатформу**, яка через цифрову довіру та справедливий розподіл *поглине* старі структури?

Висновок

Хаб — це не лише інституція, а **архітектура довіри** для цифрової доби. Розподіл «цифрових дивідендів» може стати новим фундаментом глобального зростання (+2–7% ВВП), зміцнення гідності кожного та подолання цифрової нерівності.

Але для цього потрібно не лише **погодження** — а **політична воля, інституційне лідерство та відмова від цифрової жадібності** на користь глобальної співучасті.

Сучасна криза — політична, економічна, екологічна та інституційна — досягла такої глибини, що уряди будуть змушені або ініціювати нову глобальну архітектуру цифрового

співіснування, або втратять контроль на користь корпоративних платформ, які не мають ані легітимності, ані відповідальності перед суспільством.

Чи вірно, що уряди не мають іншого виходу, окрім як підтримати створення Хабу?

1. **Глобальна фрагментація посилюється.**
Корпорації фактично створюють паралельну владу — цифрову, фінансову, логістичну — без публічного мандату. Їхні алгоритми впливають на демократії, а їхні платформи контролюють транзакції, увагу й ідентичності мільярдів людей.
2. **Дії держав втрачають ефективність без координації.**
Традиційні міжнародні інституції (ООН, СОТ, МВФ) не встигають за технологічним проривом. Вони не створюють інституціональних умов для сталого цифрового розвитку.
3. **Цикли Кондратьєва справді діють.**
Ми зараз у фазі завершення п'ятого (інформаційного) та входження в шостий (мережевого, штучного інтелекту, біотехнологій) циклу. **Перехід між циклами історично супроводжується війнами, кризами та «творчим руйнуванням».** Якщо уряди не сформулюють **нову інституційну рамку**, це зробить ринок — але за законами сили, не справедливості.
4. **Платформи не створюють спільного блага — лише прибуток.**
Без створення інституції на кшталт Міжнародного Хабу цифрові дивіденди не будуть розподілятися. А це означає:
 - ще глибшу нерівність,
 - нестабільність у країнах із низькими доходами,
 - посилення масової недовіри, що веде до авторитарних відповідей.

Альтернатива — затяжний період багатовимірних війн:

- **військових (гарячих),**
- **економічних (санкційних і валютних),**
- **інформаційних (через платформи),**
- **корпоративних (конкуренція платформ і держав).**

Це відповідає історичному сценарію, який спостерігався в попередніх точках перелому (наприклад, у 1914–1945 або у 1970–1990-х роках).

Міжнародний Хаб — як точка цивілізаційного повороту

Міжнародний Хаб управління проектами сталого розвитку — це не лише технічний механізм. Це:

- **нова цифрова архітектура співіснування,**
- **економіка довіри,**
- **легітимна наднаціональна рамка,**
- **інструмент глобального перерозподілу (цифрові дивіденди).**

Висновок:

Уряди не мають іншого виходу, окрім як перейти до побудови цифрового суспільства на основі нового поліцентричного інституціоналізму.

Міжнародний Хаб — це не утопія, а **необхідна відповідь** на виклик циклу Кондратьєва, щоб уникнути нової хвилі глобальної деградації через війни, розпад соціальних договорів і втрату довіри.